

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 535/2017
29.11.2017. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Бојковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миломир Веселиновић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Крагујевцу и Вишег суда у Јагодини, у седници одржаној 29.11.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби против пресуде Основног суда у Јагодини П 483/16 од 14.03.2017. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Јагодини.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 483/16 од 14.03.2017. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да, о свом трошку, постави бундрекe и плетену жичану ограду на међи између своје парцеле која се целом дужином граничи са парцелом тужиоца, кп.бр.... и кп.бр. .... у селу ..., а уколико то не учини у остављеном року да се овлашћује тужилац да то учини на терет туженог. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 36.950,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио жалбу, па је предмет достављен Апелационом суду у Крагујевцу, који се решењем Гж 1851/17 од 06.06.2017. године огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Вишем суду у Јагодини, као стварно и месно надлежном за одлучивање о жалби.

Виши суд у Јагодини није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... и 13/16) и члана 23. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Јагодини.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и

то: на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности и на одлуке у ванпарничним поступцима, док је одредбом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, предвиђено да апелациони судови одлучују о жалбама на пресуде основних судова у грађанским споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана одређено је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана.

У конкретном случају ради се о имовинско правном спору у коме је предмет тужбеног захтева чинидба, што значи да се ради о спору који се не односи на новчано потраживање, а тужилац је у тужби вредност предмета спора означило износом од 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 114,2621 динара за 1 евро представља динаску противвредност 87,52 евра.

Имајући у виду изнето, односно да је у тужби означена вредност предмета спора испод 3000 евра, то се ради о жалби на пресуду у спору мале вредности, у смислу члана 468. став 4. ЗПП, па Врховни касациони суд налази да је за одлучивање о жалби на првостепену пресуду, применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Виши суд у Јагодини.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић